

TÄMÄN JA TULEVAN MAAILMAN LUOMINEN

Johdannollista

Kun Japanissa joku ensikertalainen tulee kirkkoon ja alkaa kysellä kristinuskon sisältöön liittyviä asioita, joudumme aivan ensimmäiseksi selittämään millainen on Raamatun Jumala. Se taas ei onnistu ellemmme aluksi käy selittämään kysymystä maailman luomisesta. Japanilaiseen uskonnollisuuteen ja yleensä idän uskonnollisuuteen, joka vaikuttaa myös tällä Suomessa Uuden Aikakauden liikkeiden muodossa, kuuluu ajatus universumista kaikkein viimeisimpänä todellisuutena. Toisin sanoen maailmankaikkeus on iankaikkinen, sillä ei ole alkua eikä loppua, ja kaikki olevainen on maailmankaikkeutta hallitsevien rautaisten lainalaisuuksien alla. Maailmankaikkeuden luonne saatetaan ymmärtää varsin henkisenä luonteeltaan niin, että aineellisuutta saatetaan pitää jonkinlaisena harhana. Buddhalaisuudessahan tämä tiivistyy käsitykseen siitä, että MU eli ei-olevainen on varsinaista pysyvää ja muuttumatonta olevaista.

Ottakaa nyt sitten selvää tämän lauseen sisällöstä, joka sisältää loogisen ristiriidan. Idän uskonnollisuus ei ole koskaan ollutkaan kiinnostunut rationalistisesta logiikasta, koska se on intuitiivisesti eli vaistonvaraisesti nähnyt aivan oikein, että olemassaolon salaisuuksia ei viime kädessä ihmisen ajatuksen keinoin voida selvittää. Tarvitaan koko olemukseen liittyviä mystisiä kokemuksia, valaistumista tai salattua vaipumista itse jumaluuteen voidaksemme päästä kaikkeuden kysymysten lähteelle. Kaikki jumalat ja buddhat ja muut ns. yliluonnolliset ilmiöt ovat näin ollen olemukseltaan universumin tai maailmankaikkeuden sisäisiä tapahtumia. Mitään kaikkeutta ylittävää ei voi eikä saa olla. Näin onnistutaan säilyttämään kaiken ykseys tosin sillä tuskallisella seurauksella, että paha ja tuska ja väärä joudutaan hyväksymään kaikkeuden iankaikkisina osina. Viime kädessä pahasta ja väärästä tulee jopa luonnollinen osa kaikkeutta. Tarvitaan sekä hyvä että paha, negatiivinen ja positiivinen jotta maailmassa säilyisi tasapaino.

Mielenkiintoista on havaita, että asia johtaa myös siihen, että helvetistä tulee eräänlainen luonnollinen osa kaikkeutta. Samoin buddhalainen paratiisikin tulee osaksi samaa kaikkeutta. Molemmista puhutaan hyvin paljon. Perkeleet ovat todella paljon paha tehneiden sieluja ja helvetin kautta kulkiessaan he lopulta voivat jalostua aidoiksi enkeleiksi. Näin kaikkeuden selittäminen ykseydeksi on viime kädessä eräs yritys selviytyä kunnialla syyllisyyskysymyksestä, joka kaikkialla jäytää ihmisten mieltä.

Kaikkeus ja kehitysoppi

Kun sana universumi, jonka asiallinen käänös on siis kaikkeus, länsimaisessakin kielenkäytössä tarkoittaa nykyään sitä, että mitään muuta ei kaikkeuden lisäksi ole, niin olemme länsimaillakin tulleet hyvin lähelle idän uskonnollisuutta. Jumalan olemassaolon tunnustajistakin suuri joukko mieltää Jumalan kaikkeuden sisäisenä ylimpänä voimana tai johtoajatuksena. Voidaan sanoa, että kehitysopin läpimarssi länsimailla ei suinkaan johtunut siitä, että aika oli kypsä tälle uudelle ja mullistavalle tieteelliselle teorialle vaan pikemminkin kysymys oli siitä, että uskonnon ja filosofian alueella oli siirrytty jo paljon ennen kehitysoppia idän ajatteluun, jossa ei Luojaa tarvittu. Kun sitten kehitysoppi tuli, sille oli jo olemassa innostunut ja odottava vastaanottajakunta.

Eräässä mielessä kehitysopin kanssa käden vääntö tieteellisenä teoriana on hyödytöntä

pelkästään siitä syystä, että teoria on pohjimmiltaan ihmisten halua uskoa tietyllä tavalla kuin tieteellisten ja kokeellisten havaintojen pohjalle rakennettu malli. Ihmisten intohimoinen halu uskoa kehitysteoriaan vastoin ilmeisiä kokeellisen luonnontieteen lainalaisuuksia ja havaintoja kertoo sen taustalla olevasta maailmankuvasta ja uskomusrakennelmasta. Siitä taas ei haluta luopua, koska ei haluta joutua vastuullisiksi omista teoistaan ja näin syyllisiksi ja pelastusta tarvitseviksi.

Jumala Luojana

Luomisesta opettaessamme Japanissa joudumme luonnollisesti käymään lävitse kehitysteorian kestättömyyden sekä todellisuuden selittäjänä että tieteellisenä teoriana, mutta sivuutan tämän aikaa vaativan puolen nyt tässä yhteydessä. Sen sijaan keskitys nyt siihen, mikä on noita sinänsä tärkeitä väriä uskomusten torjuntaa tarpeellisempaa. Me joudumme ja saamme opettaa japanilaisille Raamatun luomiskertomuksen kautta saman aikaisesti MILLAINEN on se Luoja, joka on olemassa täysin luomastaan riippumattomana ja ulkopuolella siinä merkityksessä, että Jumala oli täydellinen Pyhä Kolmiyhteys ennen kuin aikaa ja ennen kuin taivasta ja maata luotiin. Jumala ei siis ole vähäisimmässäkään määrin riippuvainen luomastaan. Sen sijaan mikä luotu ei pysyisi hetkeäkään olemassa ja voimassa, ellei Jumala pitäisi kaiken aikaa yllä omaa luomaansa. Tästä asiasta Paavali kirjoittaa Kolossalaiskirjeen ensimmäisessä luvussa mm seuraavaa:

Sillä hänessä (Kristuksessa) luotiin kaikki, mikä taivaissa ja mikä maan päällä on, näkyväiset ja näkymättömät, olkoot ne valtaistuimia tai herrauksia, hallituksia tai valtoja, kaikki on luotu hänen kauttansa ja häneen, ja hän on ennen kaikkia, ja hänessä pysyy kaikki voimassa. (16-17)

Opettaessamme millainen on Luoja Jumala (nimitys, jota Japanissa usein Hänestä käytämme) japanilainen alkaa myös saada ensimmäisiä oikeita vastauksia kysymykseen, KUKA MINÄ OLEN. Jumala loi meidät omiksi kuvikseen ja itseään varten. Siksi vasta suhteessa tähän Jumalaan löydämme mielekkyyden elämälle. Vasta kun ymmärrän millainen Jumala on, voin ymmärtää itseänikin. Toisaalta tämän Herran eteen joutuessaan japanilaisen ja suomalaisen on pakko tunnustaa, että Hän ei tunne omaa Luojaansa. Vaikka jokaisella ei-kristitylläkin toimii omatunto ja Jumalan yleisen ilmoituksen avulla hänellä on tietty käsitys Jumalan suuruudesta, vasta luomiskertomus avaa synnin todellisen syvyyden ja sieltä käsin sitten on pakko lähteä etsimään tietä Pelastajan ja Vapahtajan kautta jumalayhteyteen. Tänäkin aikana Suomessa hengelliset puheet tulisi aina "kuljettaa" luomisen ja lankeemuksen kautta Golgatalle, jotta ihmiset pääsisivät tuntemaan totuuden ja pelastuksen vapauden.

Uusi taivas ja uusi maa

Aiheemme "Tämän ja tulevan maailman luominen" on erittäin laaja, emmekä sitä kykene nyt käsittelemään kuin yhdeltä pieneltä osa-alueelta. Ennen sitä on kuitenkin syytä oikaista verrattain yleinen, mutta yllättävää kyllä Raamatun vastainen käsitys siitä, että Jumalan pelastussuunnitelmassa olisi yhä edessä päin uuden taivaan ja uuden maan luominen. Usein kuulee nimittäin toistettavan, että Raamattu alkaa luomisesta ja päättyy uuteen luomiseen. Raamatun tarkka lukeminen osoittaa kuitenkin aivan selvästi, että uuden taivaan ja uuden maan luominen on jo ajat sitten tapahtunut tosiasia. Viimeisellä tuomiolla Jeesus viittaa juuri uuteen taivaaseen ja uuteen maahan sanoessaan pelastetuille:

"Tulkaa, minun Isäni siunatut, ja omistakaa se valtakunta, joka *on ollut teille valmistettuna maailman perustamisesta asti.*" (Mt.25:34)

Nykyinen taivas ja nykyinen maa, jotka tarkoittavat meidän aisteillemme havaittavaa maapalloa, aurinkokuntaa ja linnunratoja, tulevat kyllä häviämään. Niitä ei Jumalan suunnitelmassa alun perinkään ole tarkoitettu iankaikkisiksi tai pysyviksi, mutta se uusi taivas ja uusi maa, joka meidän eteemme Ilmestyskirjassa kuvataan, on luotu ennen tätä nykyistä maata. Ilmestyskirja kuvaa siirtymistä seuraavaan tapaan:

Ja minä näin uuden taivaan ja uuden maan; sillä ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa ovat kadonneet, eikä merta enää ole. Ja pyhän kaupungin, uuden Jerusalemin, minä näin laskeutuvan alas taivaasta Jumalan tyköä, valmistettuna niinkuin morsian, miehellensä kaunistettu. Ja minä kuulin suuren äänen valtaistuimelta sanovan: "Katso, Jumalan maja ihmisten keskellä! Ja hän on asuva heidän keskellensä, ja he ovat hänen kansansa, ja Jumala itse on oleva heidän kanssaan, heidän Jumalansa; ja hän on pyyhkivä pois kaikki kyynelleet heidän silmistänsä, eikä kuolemaa ole enää oleva, eikä murhetta eikä parkua eikä kipua ole enää oleva, sillä kaikki entinen on mennyt." Ja valtaistuimella istuva sanoi: "Katso, uudeksi minä teen kaikki". (22:1-5)

Uuden taivaan ja uuden maan uutuus on siis luonteeltaan laadullista eikä ajallista. Taivas on siis pääsemistä sellaiseen uuteen ja täydelliseen suhteeseen Luojaan ja luomakuntaan, josta voimme vain hiukan aavistella täällä nyt. Kuitenkin Jeesus tuli tänne maan päälle ilmoittamaan meille millainen tuo uusi taivas ja maa tulevat olemaan. Taivas on olemukseltaan Jumalan persoonallista ja välitöntä tuntemista, jossa Jumalan Karitsan valo, totuus ja ihana rakkaus hallitsee pelastettuja iankaikkisesti.

Raamattu puhuu kyllä uudesta luomisesta ja uudesta luomuksesta, mutta tarkoittaa sillä aina Kristuksessa tapahtuvaa uudestisyntymää ja ruumiin ylösnousemusta.

Kun siis puhumme tulevan maailman luomisesta, niin se tapahtui ennen tämän nykyisen maailman luomista, vaikka meille itsellemme kokemuksellisesti se on vielä tulevaa. Kristuksessa se on jo meidän ihana perintömme, joka odottaa meitä täysin valmiina.

Herran luomistapa ilmoituksena

Kun katsomme nyt, mitä Herra teki luomistyössään, kiinnitämme huomiomme niihin sanoihin, joita Raamattu käyttää Herran toiminnasta luomisen yhteydessä. Lumiskertomus ei ole meille ensisijaisesti ilmoitusta tästä nykyisestä luomakunnasta, tietysti siitäkin, mutta ennen kaikkea se on ilmoitusta siitä, millainen Herra itse on, miten Hän toimii. Jumalan loi kaiken itseään varten myös siinä merkityksessä, että Hänen luomistyönsä "veisaavat Hänen kiitostaan" ja kertovat kuinka hyvä ja täydellinen Hän on kaikissa teoissaan.

Lähdemme liikkeelle 1. Mooseksenkirjan alusta:

- 1:1. Alussa *loi* Jumala taivaan ja maan.
2. Ja maa oli autio ja tyhjä, ja pimeys oli syvyyden päällä, ja Jumalan Henki *liikkui* vetten päällä.
3. Ja Jumala *sanoi*: "Tulkoon valkeus". Ja valkeus tuli.
4. Ja Jumala *näki*, että valkeus oli *hyvä*; ja Jumala *erotti* valkeuden pimeydestä.
5. Ja Jumala *kutsui* valkeuden päiväksi, ja pimeyden hän kutsui yöksi. Ja tuli ehto, ja tuli aamu, ensimmäinen päivä.

6. Ja Jumala sanoi: "Tulkoon taivaanvahvuus vetten välille erottamaan vedet vesistä".
7. Ja Jumala *teki* taivaanvahvuuden ja erotti vedet, jotka olivat taivaanvahvuuden alla, vesistä, jotka olivat taivaanvahvuuden päällä; ja tapahtui niin.
8. Ja Jumala kutsui vahvuuden taivaaksi. Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, toinen päivä.
9. Ja Jumala sanoi: "Kokoontukoot vedet, jotka ovat taivaan alla, yhteen paikkaan, niin että kuiva tulee näkyviin". Ja tapahtui niin.
10. Ja Jumala kutsui kuivan maaksi, ja paikan, mihin vedet olivat kokoontuneet, hän kutsui mereksi. Ja Jumala näki, että se oli hyvä.
11. Ja Jumala sanoi: "Kasvakoon maa vihantaa, ruohoja, jotka tekevät siementä, ja hedelmäpuita, jotka lajiensa mukaan kantavat maan päällä hedelmää, jossa niiden siemen on". Ja tapahtui niin:
12. maa tuotti vihantaa, ruohoja, jotka tekivät siementä lajiensa mukaan, ja puita, jotka lajiensa mukaan kantoivat hedelmää, jossa niiden siemen oli. Ja Jumala näki, että se oli hyvä.
13. Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, kolmas päivä.
14. Ja Jumala sanoi: "Tulkoot valot taivaanvahvuuteen erottamaan päivää yöstä, ja olkoot ne merkkeinä osoittamassa aikoja, päiviä ja vuosia,
15. ja olkoot valoina taivaanvahvuudella paistamassa maan päälle". Ja tapahtui niin:
16. Jumala teki kaksi suurta valoa, suuremman valon *hallitsemaan* päivää ja pienemmän valon hallitsemaan yötä, sekä tähdet.
17. Ja Jumala pani ne taivaanvahvuuteen, paistamaan maan päälle
18. ja hallitsemaan päivää ja yötä ja erottamaan valon pimeästä. Ja Jumala näki, että se oli hyvä.
19. Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, neljäs päivä.
20. Ja Jumala sanoi: "Viliskööt vedet eläviä olentoja, ja lentäkööt linnut maan päällä, taivaanvahvuuden alla".
21. Ja Jumala loi suuret merieläimet ja kaikkinaiset liikkuvat, vesissä vilisevät elävät olennot, kunkin lajiensa mukaan, ja kaikkinaiset siivekkäät linnut, kunkin lajiensa mukaan. Ja Jumala näki, että se oli hyvä.
22. Ja Jumala *siunasi* ne sanoen: "Olkaa hedelmälliset ja lisääntykää ja täyttäkää meren vedet, ja linnut lisääntykööt maan päällä".
23. Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, viides päivä.
24. Ja Jumala sanoi: "Tuottakoon maa elävät olennot, kunkin lajiensa mukaan, karjaeläimet ja matelijat ja metsäeläimet, kunkin lajiensa mukaan". Ja tapahtui niin:
25. Jumala teki metsäeläimet, kunkin lajiensa mukaan, ja karjaeläimet, kunkin lajiensa mukaan, ja kaikki maan matelijat, kunkin lajiensa mukaan. Ja Jumala näki, että se oli hyvä.
26. Ja Jumala sanoi: "Tehkäämme *ihminen kuvaksemme, kaltaiseksemme*; ja vallitkoot he meren kalat ja taivaan linnut ja karjaeläimet ja koko maan ja kaikki matelijat, jotka maassa matelevat".
27. Ja Jumala loi ihmisen omaksi kuvaksensa, Jumalan kuvaksi hän hänet loi; mieheksi ja naiseksi hän loi heidät.
28. Ja Jumala siunasi heidät, ja Jumala sanoi heille: "Olkaa hedelmälliset ja lisääntykää ja täyttäkää maa ja tehkää se itsellenne alamaiseksi; ja vallitkaa meren kalat ja taivaan linnut ja kaikki maan päällä liikkuvat eläimet".
29. Ja Jumala sanoi: "Katso, minä annan teille kaikkinaiset siementä tekevät ruohot, joita kasvaa kaikkialla maan päällä, ja kaikki puut, joissa on siementä tekevä hedelmä; olkoot ne teille ravinnoksi.
30. Ja kaikille metsäeläimille ja kaikille taivaan linnuille ja kaikille, jotka maassa matelevat ja joissa on elävä henki, minä annan kaikkinaiset viheriät ruohot ravinnoksi". Ja tapahtui niin.
31. Ja Jumala katsoi kaikkea, mitä hän tehnyt oli, ja katso, se oli sangen hyvää. Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, kuudes päivä.

2:1. Niin *tulivat valmiiksi* taivas ja maa kaikkine joukkoinensa.

2. Ja Jumala päätti seitsemäntenä päivänä työnsä, jonka hän oli tehnyt, ja *lepäsi* seitsemäntenä päivänä kaikesta työstänsä, jonka hän oli tehnyt.

3. Ja Jumala siunasi seitsemännen päivän ja pyhitti sen, koska hän sinä päivänä lepäsi kaikesta luomistyöstänsä, jonka hän oli tehnyt.

Jumalan toiminnasta luomisen yhteydessä käytetään sanoja: luoda, liikkua, sanoa, nähdä, erottaa, kutsua, tehdä, panna, siunata, katsoa, päättää, levätä ja pyhittää. Jokainen niistä kertoo Jumalasta ja myös Hänen kuvakseen luoduista ihmisistä. Katsomme hiukan jokaista sanaa erikseen.

Luoda

Jumala loi tyhjästä, koska Hän tahtoi luoda. Hän on tehnyt myös ihmisestä luovan ja luovuudesta iloitsevan olennon. Kaikkinainen musiikin, kuvaamataiteiden, runouden, kirjallisuuden, arkkitehtuurin, teollisen muotoilun, vaatetuksen jne alueilla ihminen etsii aina uutta mahdollisuutta luoda. Luomistyössään ihminen on pohjimmiltaan kuitenkin riippuvainen Jumalan tyhjästä tapahtuneesta luomisesta, niistä materiaaleista, jotka Jumala on valmistanut ja siitä mielikuvitusrikkaudesta, jonka Jumala itse on ihmiseen istuttanut. Eläimet eivät luo mitään uutta silloinkaan kun ne rakentavat mm pesiään. Ne noudattavat vain Jumalan niihin asettamia rakennusohjelmia, mutta eivät luo uutta. Luomishalu on siis Jumalan tahdon mukainen asia meissä, vaikka sekin on syntiinlankeemuksen vuoksi turmeltunut. Sinne minne Jumala loi kauneutta ja harmoniaa, ihminen paljossa luo rumuutta ja riitasointuja. Mutta ihmisen halu etsiä täydellistä kauneutta ja luoda sen mukaan on muistutus menetetyistä paratiisista.

Liikkua ja levätä

Jumalan luomistyö tapahtui Jeesuksen kautta niin kuin aiemmin lukemamme Kolossalaiskirjeen kohta kertoi. Pyhä Henki oli myös luomisessa mukana. Koko Pyhä Kolminaisuus oli liikkeellä luomisessa. Sana liikkua kertoo siitä, että Jumala ei suinkaan ole jonkinlaisessa täydellisessä pysähtyneisyydessä, vaan Hän on aktiivinen ja toimiva. Pyhän Kolminaisuuden kolme persoonaa ovat jatkuvassa rakkauden synnyttämässä liikkeessä toisiinsa nähden. Vastaavasti ihmistäkään ei luotu vain olemaan paikallaan, vaan liikkumaan ja toimimaan. Toisaalta luomistyön päätyttyä Jumalasta sanotaan, että Hän lepäsi. Vastaavasti ihmisenkin on työn, liikkeen ja toiminnan vastapainoksi luotu myös lepäämään. Synti on jälleen tässäkin vääristänyt alkuperäistä Jumalan kuvaa. Synti vie ihmistä toisaalta tekemään työtä yli voimiensa aina loppuun palamiseen asti tai toisaalta laiskottelemaan. Vain Herran yhteydessä alkuperäisen paratiisin työn ja levon sopusointu löytyy.

Työ ei suinkaan ole syntiinlankeemuksen seurausta. Jumala tekee jatkuvasti työtä ja hän antoi paratiisissa ihmiselle selkeitä tehtäviä luonnon hallinnan, sen suojelemisen, perheen perustamisen ja siitä huolehtimisen sekä tiedon hankkimisen suhteen. Työ muuttui taakaksi vasta syntiinlankeemuksen seurauksena. Sillä vain yhteydessä elämän lähteeseen Herraan ihminen voi tehdä työnsä levosta käsin.

Sanoa

Kun Jumala käytti luomisen välikappaleena sanaa eli puhettaan, Hän ei ainoastaan osoittanut oman sanansa voimaa ja sitä, että Jeesus Sanana oli luomisen suorittaja, vaan

Hän samalla osoitti, että Jumala on kaikessa toiminnassaan persoonallinen. Persoonallisuuden syvimpään olemukseenhan kuuluu sanan voimalla tapahtuva sydämen ja sydämen välinen yhteys, kommunikaatio. Pyhässä Kolminaisuudessa tämä sanaan perustuva rakkauden ja voiman osoitus oli jatkunut jo iankaikkisuudesta lähtien. Rakkaudessaan puhuva Herra on yhtä väkevä kuin luomisteoissaan puhuva Jumala. Ihminen on luotu myös puhuvaksi ja persoonalliseksi olennoiksi. Eläimet eivät kykene kommunikoimaan puheen persoonallisella tasolla. Syntiinlankeemuksessa ihmisen kyky sanoin löytää tie Jumalan sydämelle ja toisen ihmisen sydämelle turmeltui.

Nähdä ja katsoa

Lause "Jumala näki, että se oli hyvä", kertoo, että Jumala arvioi niin omat kuin luotujensakin työt sen mukaan ovatko ne hyviä vai eivät. Jumala totesi luomistyönsä päätteeksi, että kaikki Hänen luomansa oli sangen hyvää eli täydellistä. Jumala itse on kaiken hyvän, kauniin ja viiraan mitta. Jumalan kuvaksi luotu ihminenkin kykenee arvoarvostuksiin. Hänkin tietää, mikä on oikein ja mikä väärin, mikä on kaunista ja mikä rumaa, mikä on viisasta ja mikä tyhmää, mikä arvokasta ja mikä halpa-arvoista. Tosin synty on tälläkin persoonallisuuden osa-alueella sumentanut ihmisen arviointikyvyn. Kuitenkin hänen sydämessään on osoituksena menetetyistä paratiisista kaipaus hyvään, puhtaaseen, kauniiseen ja arvokkaaseen. Eläin viihtyy erittäin hyvin lianakin keskellä, ja häkkiin ahdetun eläimen vapaudenriistosta kärsii varsinaisesti sitä katseleva ihminen eikä eläin itse.

Erotaa

Jumalan erottava työ perustuu hänen ajatteluunsa ja suunnitelmaansa. Herra erittelee asioita, luokittelee ne ja asettaa ne suhteisiin toisiinsa. Siksi ihminenkin kykenee ajattelemaan. Ihmisen ajatukset eivät kuitenkaan ole riippumattomia siinä merkityksessä, että hän kykenisi ajattelemaan oikein Jumalasta riippumattomana, vaikka hän syntiin langenneessa tilassa omassa ylpeydessään niin kuvitteleekin. Parhaimmissa saavutuksissaankin Jumalasta erossa oleva ihmisen ajattelu ja sen soveltaminen työhön on johtamassa maapalloa ympäristökatastrofiin. Vain sikäli kuin ihminen suostuu jatkuvasti tarkistamaan omat ajatuksensa Jumalan ilmoituksella eli Raamatun totuudella ja luonnossa ilmoitettujen lainalaisuuksien avulla, hänen ajatuksensa voivat olla oikeita. Paratiisin viattomuuden tilassakaan ei Jumala milloinkaan tarkoittanut ihmisen älyn toimintaa Hänen sanastaan riippumattomaksi toiminnaksi. Vapaus ei ole riippumattomuutta Jumalan puheesta, vaan kykyä ymmärtää Herran ajatukset oikein ja kykyä seurata niitä. Eläimet eivät ajattele, vaan toimivat sen ohjelman mukaisesti, jonka Jumala on niihin istuttanut suuressa viisauudessaan.

Kutsua

Jumala antaa nimet omille teoilleen. Se merkitsee, että Hän tutkii omia tekojaan. Ihminenkin on luotu uteliaaksi ja tiedonhaluiseksi olennoiksi. Nimen antaminen on ensimmäinen asia, jonka ihminen aina tekee uuden löydön jälkeen. Jumala on tarkoittanut ihmisen kulkemaan elämän pituista tutkimusmatkaa, jonka aikana hänellä on tilaisuus nähdä ja oppia tuntemaan Jumalan suoranaisia ja toisten ihmisten kautta tapahtuvia luomisteoja. Seikkailunhalu ja uusien kokemusten etsiminen, mitä tieteellinen tutkimuskin viime kädessä on, on siis Jumalan luomana hyvä asia, vaikka jälleen syntiinlankeemus on turmellut ihmisen sisintä niin, että hän käyttää hankkimaansa tietoa väärin.

Tehdä

Jumalan luomistyö ei rajoitu tyhjästä luomiseen vaan Hän myös rakentaa jo luomastaan uutta. Jumala on siis erittäin tuottoisa. Hänelle ei riitä ainoastaan se, että maan päällä on yli miljoona eri kasvi- ja eläinlajia. Jokainen lehti jokaisessa Suomen miljoonista koivuista on erilainen kuin toinen, jokainen lumihuikale on erilainen kuin toinen. Herralla on mielikuvitusta maalata joka päivä tunti tunnilta muuttuva uusi iltataivas. Ihmisen luovuuskaan ei rajoitu vain haluun tehdä yksi uusi esine tai tuote, vaan hän haluaa tehdä keksimäänsä uutta mahdollisimman paljon. Halu tuottavuuteen on siis Jumalan suunnitelmasta kotoisin, vaikka jälleen synty on turmellut sen niin, että ihminen haluaa tuottaa paljon samalla riistäen toisilta.

Panna

Jumala pani auringon ja kuun radoilleen. Jumala on järjestyksen ja lainalaisuuksien Jumala. Hän on luonut luonnonlait ja Hän pitää ne voimassa niin kauan kuin Hän tahtoo. Hän itse ei ole niistä riippuvainen, mutta itse ne asettaneena sovittaa yleensä työnsä maailmassa niihin. Ihminenkin on näin luotu etsimään järjestystä ja säännönmukaisuutta ympärilleen ja omaan elämäänsä. Kun pari kolme lasta kokoontuu leikkimään, he päättävät ensin säännöistä ja leikkivät vasta sitten. Lastenkin syntyisyys taas tulee näkyviin, kun juuri itse sovittujen sääntöjen rikkomisista syntyy sitten myös helposti riitoja. Eläinten keskinäinen järjestys on niihin sisäänrakennettua, mutta ihminen voi asettaa vapaasti uusia sääntöjä ja säätää lakeja. Ne ovat tosin ihmiselle hyödyksi vain, jos ne laaditaan Jumalan suojaavan lain raameissa.

Siunata

Jumala siunasi ja siunaa niin luomansa eläimet kuin ihmisetkin. Siunaaminen sisältää sen, että Jumala rakastaa persoonallisella tavalla luomaansa ja huolehtii jatkuvasti luomiensa hyvinvoinnista. Ihminenkin on luotu siunaamaan ja rakastamaan Jumalaa, toisia ihmisiä ja Jumalan luomaa elämää. Vain tätä rakkautta saadessaan ja antaessaan hän kokee elämänsä mielekkääksi ja on onnellinen. Mutta juuri tähän syntiinlankeemus syvimmin iski, kun ihminen menetti syvimmältään kyvyn rakastaa ja samalla totuudellisuuden, joka on rakastamisen edellytys.

Päättää

Jumalan luomistyö tuli valmiiksi, Hän päätti sen työn, jossa luotiin viimeksi ihminen. Sitä ennen ihmiselle täydellinen, mutta ajallinen ja lopulta pois siirrettävä maapallo ja paratiisi, ja sitä ennen meille vielä näkymättömät uusi taivas ja uusi maa. Jumalan luomistyössä valmistettiin siis myös lopullinen taivaallinen päämäärä, jota varten ihminen luotiin. Ihmisen tehtävä olisi ollut täyttää tehtävänsä Jumalan ajallisessa luomakunnassa siirtyäkseen sitten suoraan ilman kuolemaa Jumalan iankaikkiseen ja pysyvään uuteen maailmaan. Mutta koska Jumala tiesi ihmisen lankeamisen jo ennen luomista, Hän myös iankaikkisuudesta asti oli tehnyt pelastussuunnitelman omassa Pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa, kuinka syntiin langennutkin luomakunta tulee palvelemaan tienä uuteen taivaaseen ja uuteen maahan. Jumalan luomistyöt tulivat valmiiksi, mutta Jumalan teoista suurin ja ihmeellisin oli vielä edessä päin. Syntiin langenneen ja kuoleman ja tuomion alle jääneen ihmisen pelastaminen Kristuksessa. Myös sovitus ja lunastus on jo täysin valmis. Pyhän Hengen uskoa herättävä ja seurakuntaa Kristukselle kokoava työ sen sijaan vielä jatkuu. Mutta sekin on päättyvä täydellisenä. Herra ei jätä töitään puolitiehen. Ihmiselläkin on siksi voimakas halu suorittaa tehtävänsä loppuun asti. Mutta jälleen synty on turmellut

ihmisen kyvyn saada tehtävänsä päätökseen. Jokaisen ajasta muuttavan kohdalta joudutaan sanomaan: "Hänen työnsä jäi kesken", mutta Herrassa kuoleva tietää, että Herra on saattava hänen kauttaan suorittamansa työnsä myös päätökseen.

Pyhittää

Jumala pyhitti lepopäivän. Pyhittäminen tarkoittaa erottamista erikoiskäyttöä varten. Erottamista Jumalaa varten. Luomisen jälkeinen lepopäivä oli suuri lupaus siitä, että Jumalan pelastustöiden suuri lepopäiväkin on kerran tuleva silloin, kun Uusi Jerusalemlaskeutuu alas taivaasta Jumalan ja Karitsan ja pelastettujen ihanaksi ja lopulliseksi asunnoksi, asunnoksi, jossa ei koskaan enää tarvitse lähteä pois ja jossa levätään jatkuvassa aktiivisessa ja luovassa Jumalan ja Karitsan ylistyksessä. Ihminen kutsutaan joka lepopäivänään valmistautumaan tuohon luomistyön, lunastuksen ja pyhityksen valtavaan päätösjuhlaan, Karitsan häihin. Joka kerta kun synnissään ihminen jättää pyhittämättä aikaansa Herralle, hän samalla pitää halpana sitä uutta taivasta ja uutta maata, jota varten hänet on luotu.